

UCHWAŁA Nr 136 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1975 r.

w sprawie wynagrodzeń kompozytorskich.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) tabelę wynagrodzeń kompozytorskich za napisanie i pierwsze publiczne wykonanie utworu muzycznego — w załączniku nr 1 do uchwały,
- 2) tabelę wynagrodzeń kompozytorskich za wydanie i rozpowszechnianie utworu muzycznego — w załączniku nr 2 do uchwały,
- 3) tabelę wynagrodzeń za opracowania edytorskie — w załączniku nr 3 do uchwały,
- 4) wysokość nakładów podstawowych wydawnictw nutowych — w załączniku nr 4 do uchwały,
- 5) zasady obliczania wynagrodzenia — w załączniku nr 5 do uchwały.

§ 2. Przy ustalaniu wynagrodzenia kompozytorskiego należy brać pod uwagę wartość utworu oraz wysiłek twórczy wymagany do jego powstania.

§ 3. Upoważnia się Ministra Kultury i Sztuki do:

- 1) wprowadzania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych uzupełnień tabel wynagrodzeń kompozytorskich oraz tabel wynagrodzeń za opracowania edytorskie,
- 2) udzielania w indywidualnych szczególnie uzasadnionych wypadkach zezwoleń na zastosowanie:
 - a) podwyższonych stawek wynagrodzeń kompozytorskich, z tym że wysokość podwyżki nie może prze-

kraczać więcej niż o 50% górnej granicy stawek ustalonych w tabeli wynagrodzeń kompozytorskich,

b) podwyższonych stawek wynagrodzeń kompozytorskich za utwory mające wybitną wartość dla kultury narodowej, z tym że wysokość podwyżki nie może przekraczać więcej niż o 200% górnej granicy stawek ustalonych w tabeli wynagrodzeń kompozytorskich,

- 3) określania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wysokości oraz zasad wypłacania wynagrodzeń kompozytorskich za publiczne wykonanie utworu muzycznego,
- 4) ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów zasad zawierania umów oraz wzorcowych umów o napisanie, pierwsze publiczne wykonanie, wydanie i rozpowszechnianie utworu muzycznego.

§ 4. Przepisy uchwały stosuje się do umów zawartych po dniu jej wejścia w życie.

§ 5. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 496 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie wysokości wynagrodzeń kompozytorskich i zasad zawierania umów przy zamawianiu dzieł muzycznych (Monitor Polski Nr A-73, poz. 891),
- 2) zarządzenie nr 57 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1956 r. w sprawie zmiany stawek wynagrodzeń za twórczość kompozytorską (Monitor Polski Nr 17, poz. 246).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **P. Jaroszewicz**

TABELA WYNAGRODZEŃ KOMpozyTORSKICH ZA WYDANIE I ROZPOWSZECZNIANIE UTWORU MUZYCZNEGO

Obsada i faktura Forma	1—3 głosów z fortepianem, organami lub barfą Faktura mekatedralna		4—9 głosów z fortepianem, organami lub barfą Faktura mekatedralna		Od 9 głosów do malej orkiestry symfonicznej z fortepianem, organami lub barfą Faktura mekatedralna i niesymfoniczna		Mała orkiestra symfoniczna. tzn. 14—24 głosów Faktura niesymfoniczna * Wielka orkiestra dęta			
	a		b		c		d		e	
	min.	takt	min.	takt	min.	takt	min.	takt	min.	takt
1. Male utwory o charakterze użytkowo-rozrywkowym. Forma artystycznie nie ustalona	600.—	ryczałt	800.—	ryczałt	1.000.—	ryczałt	96.—	2,40	108.—	2,70
	900.—	za cały	1.200.—	za cały	1.400.—	za cały	160.—	4,00	180.—	4,50
	1.200.—	utwór	1.500.—	utwór	1.800.—	utwór	230.—	5,80	260.—	6,50
2. Większe utwory o charakterze użytkowo-rozrywkowym. Forma artystycznie nie ustalona	76.—	1,90	92.—	2,30	104.—	2,60	116.—	2,90	132.—	3,30
	125.—	3,15	155.—	3,80	175.—	4,30	195.—	4,80	220.—	5,50
	180.—	4,60	220.—	5,60	250.—	6,30	280.—	7,00	320.—	8,00
3. Ilustracja muzyczna swobodna	96.—	2,40	112.—	2,80	124.—	3,10	140.—	3,50	156.—	3,90
	160.—	4,00	185.—	4,65	205.—	4,60	235.—	5,80	260.—	6,45
	230.—	5,80	270.—	6,80	300.—	7,50	340.—	8,40	380.—	8,40
4. Utwory o charakterze użytkowo-rozrywkowym. Forma artystycznie nie ustalona. Utwory o charakterze typowo pedagogicznym w formach ustalonych artystycznie. Male utwory w małych formach ustalonych artystycznie. Ilustracja muzyczna częściowo ograniczona elementami akcji — półsynchron	600.—	ryczałt	1.000.—	ryczałt	156.—	3,90	172.—	4,30	188.—	4,70
	900.—	za cały	2.000.—	za cały	260.—	6,30	285.—	7,10	310.—	7,80
	1.200.—	utwór	3.600.—	utwór	380.—	9,40	420.—	10,40	455.—	11,30
5. Większe utwory w małych formach ustalonych artystycznie, ale rozwiniętych. Ilustracja muzyczna ściśle ograniczona elementami akcji — synchron	160.—	4,00	176.—	4,40	192.—	4,00	208.—	5,20	224.—	5,60
	265.—	6,60	290.—	7,20	320.—	8,00	345.—	8,60	370.—	9,30
	390.—	9,60	410.—	10,60	460.—	11,60	500.—	12,50	540.—	13,50
6. Wielkie utwory w wielkich formach ustalonych artystycznie, z wyjątkiem wielkich form cyklicznych i sonatowych	200.—	4,80	220.—	5,20	230.—	5,60	240.—	6,80	250.—	6,40
	300.—	6,40	320.—	7,20	340.—	8,00	360.—	9,20	400.—	10,20
	400.—	8,20	420.—	9,20	460.—	10,60	500.—	12,00	540.—	13,60
7. Formy cykliczne (estradowe i sceniczne), z wyjątkiem wielkich form sonatowych	250.—	5,20	270.—	5,60	290.—	6,20	290.—	6,80	300.—	7,20
	350.—	7,00	380.—	8,00	420.—	9,00	440.—	10,00	400.—	11,20
	450.—	8,80	480.—	10,20	520.—	11,60	580.—	13,40	620.—	15,30
8. Wielkie formy sonatowe oraz nie miteszczące się w tradycyjnej nomenklaturze zamknięte formy estradowe i sceniczne	300.—	6,00	310.—	6,60	320.—	7,20	330.—	7,80	340.—	8,40
	400.—	9,00	420.—	10,80	450.—	11,20	480.—	12,20	520.—	13,40
	500.—	12,20	540.—	13,60	600.—	15,00	660.—	16,50	720.—	18,50

OBJAŚNIENIA DO TABEL WYNAGRODZEŃ KOMPOZYTORSKICH

(załączniki nr 1 i nr 2)

- 1) Przez określenie „głos” należy rozumieć każdy samodzielnie występujący instrument w danym zespole. Fortepian, harfę, celestę, akordeo, fisharmonię, klawesyn uważa się za 2 głosy, organy za 3 głosy. W grupie instrumentów perkusyjnych za „głos” uważa się każdego wykonawcę. Kwintet smyczkowy w orkiestrze symfonicznej liczy się za 5 głosów, z wyjątkiem utworów, w których istnieje uzasadniony artystycznie inny podział zespołu smyczkowego. W tym ostatnim wypadku za „głos” liczy się każdą samodzielnie występującą partię. W muzyce wokalne za „głos” uważa się każdy głos solowy, jak również każdą partię choralną. W muzyce wokaino-instrumentalnej sumuje się ilość głosów wokalnych i instrumentalnych.
- 2) Przez określenie „faktura solowa koncertowa” należy rozumieć utwory muzyczne, które mogą być samodzielnie wykonywane na estradzie koncertowej.
- 3) Przez określenie „faktura solowa niekoncertowa” należy rozumieć utwory muzyczne, które nie są pisane dla ich samodzielnego wykonywania na estradzie koncertowej, np. akompaniament do gimnastyki i ćwiczeń rytmicznych, niektóre łatwe utwory pedagogiczne, palcówki itp.
- 4) Przez określenie „faktura kameralna” (małe zespoły wymienione w rubrykach f, g, h) należy rozumieć utwory muzyczne, w których poszczególne instrumenty lub głosy traktowane są samodzielnie. Należą tu również utwory choralne polifoniczne lub polifonizujące w całości lub części.
- 5) Przez określenie „faktura niekameralna” (małe zespoły wymienione w rubrykach a, b, c, d) należy rozumieć utwory muzyczne, w których jeden instrument lub głos odgrywa rolę „prowadzącą”, a pozostałe instrumenty nie mają samodzielnych zadań muzycznych; należą tu również utwory choralne, utrzymane w całości w typowo homofonicznym charakterze.
- 6) Przez określenie „faktura symfoniczna” (duże zespoły wymienione w rubrykach h, i, j) należy rozumieć utwory muzyczne, w których poszczególne partie instrumentalne lub wokalne traktowane są samodzielnie.
- 7) Przez określenie „faktura niesymfoniczna” (duże zespoły wymienione w rubrykach c, d, e, f) należy rozumieć utwory muzyczne, w których poszczególne partie instrumentalne lub wokalne — z wyjątkiem głosu prowadzącego — nie są traktowane samodzielnie (np. pieśni popularne na chór z orkiestrą, hymny, sygnały itp.). Należą tu także zespoły typu „odeonowskiego”.
- 8) Za „instrumentację” uważa się przeniesienie istniejącego tekstu muzycznego na określony zespół instrumentalny bez wprowadzenia istotnych zmian.
- 9) Za „aranżację” uważa się przystosowanie tekstu muzycznego z zakresu muzyki rozrywkowej do wykonania przez określony zespół wykonawczy lub na określonym instrumencie.
- 10) Za „opracowanie twórcze” uważa się przetworzenie istniejącego tekstu muzycznego w taki sposób, który nie naruszając jego istoty wprowadza do niego nowe elementy artystyczne będące indywidualnym wkładem twórczym.

Załącznik nr 3.

TABELA WYNAGRODZEŃ ZA OPRACOWANIA EDYTORSKIE

I. Opracowania edytorskie o charakterze naukowym

A. Edycje historyczno-muzykologiczne

Rodzaj opracowania edytorskiego	Faktura utworu					U w a g i
	1 głos	2—4 głosów	5—9 głosów	10—24 głosów	pow 24 głosów	
	instrument akordowy = 2 głosy; organy = 3 głosy; instrument melodyczny o fakturze akordowej lub polifonicznej = 2 głosy					
	płatne w złotych za 1 takt bieżący utworu (przy melodii beztaktowej liczy się 8 nut za 1 takt)					
1) Opracowania naukowe źródłowo-krytyczne	6—9	9—19	12—21	14—24	17—28	
a) za każde ponad 2 źródła*)	zwyżka 20—40%					*) uwzględnione w nutach lub komentarzu rewizyjnym
b) za specjalne trudności z podłożeniem tekstu	zwyżka 10—40%					dotyczy także trudności związanych z językami obcymi

Rodzaj opracowania edytorskiego	Faktura utworu					U w a g i
	1 głos	2-4 głosów	5-9 głosów	10-24 głosów	pow. 24 głosów	
	instrument akordowy = 2 głosy; organy = 3 głosy; instrument melodyczny o fakturze akordowej lub polifonicznej = 2 głosy					
	płatne w złotych za 1 takt bieżący utworu (przy melodii beztaktowej liczy się 8 nut za 1 takt)					
2) Transkrypcja notacyjna:						
a) z notacji neumatycznych	1-5	—	—	—	—	
b) z notacji modalnej	—	8-16	10-18	—	—	
c) z notacji menzuralnej do XV w. włącznie	—	5-14	7-16	—	—	
d) z notacji menzuralnej — XVI i pocz. XVII w.	—	2-6	3-7	4-8	—	
e) z tabulatur lutniowych (metodą Schra- dego) oraz tabulatur organowych niemieckich i włoskich	—	2-6	3-7	—	—	
f) z innych tabulatur	—	5-14	7-16	—	—	
3) Realizacja historycznych konwencji wy- konawczych:						
a) realizacja basso continuo	—	10-24	—	—	—	
b) realizacja ozdobników w głosie trak- towanym solowo	3-8	—	—	—	—	
c) rekonstrukcja głosu zaginionego	5-17	—	—	—	—	
d) sugestie wykonawcze	2-6	4-9	4-11	6-13	8-15	obsada, dynamika, ago- gika

B. Edycje etnomuzykologiczne

Rodzaj opracowania edytorskiego	Faktura utworu		U w a g i
	jednogłosowa	wielogłosowa	
	płatne w złotych za 1 takt bieżący*)		
1) Opracowanie źródłowo-krytyczne na podstawie:			
a) materiałów publikowanych	8-12	12-18	*) Przy muzyce beztaktowej przyjmuje się 8 nut w głosie za 1 takt
b) materiałów archiwalnych pisanych	10-14	14-22	
2) Transkrypcja i opracowanie źródłowo-krytyczne na podstawie nagrań	15-25	20-35	
3) Dokonanie wyboru z materiałów publikowanych	50-150 zł za 1 utwór		

II. Opracowania edytorskie o charakterze instruktywnym i użytkowym

A. Szkoły, samouczki, zbiory ćwiczeń — płatne za arkusz wydawniczy

1) Opracowanie szkoły lub samouczka na instrument lub głos	1800—2800 zł	1 arkusz wydawniczy przeliczeniowy (= 3000 cm ² przy pięciolinii 4 mm, 4500 cm ² przy pięciolinii 6 mm)
2) Zbiory ćwiczeń o charakterze pedagogicznym	1200—2500 zł	jak wyżej

B. Antologie i wybory — płatne za utwór

1) Dokonanie wyboru utworów z zakresu muzyki dawnej (do 1820 r.) lub utworów nowszych nie publikowanych		Łącznie z dostarczeniem materiału
a) jednego kompozytora	50—120 zł	
b) kilku kompozytorów	75—200 zł	jak wyżej
2) Dokonanie wyboru utworów nowszych (po 1820 r.) publikowanych		jak wyżej
a) jednego kompozytora	25—75 zł	
b) kilku kompozytorów	50—100 zł	jak wyżej

C. Opracowania edytorskie utworów muzycznych — płatne w złotych za takt bieżący; przy muzyce beztaktowej 8 nut (liniowo) = 1 takt

Rodzaj opracowania edytorskiego	Faktura utworu					U w a g i
	1 głos	2—4 głosów	5—9 głosów	10—20 głosów	pow. 20 głosów	
	instrument melodyczny o fakturze akordowej lub polifonicznej = 2 głosy; organy = 2—3 głosy					
1) opracowanie instruktywne utworów muzycznych	3—8	4—9	4—10	6—12	7—14	dynamika, agogika, artykulacja itp., frazowanie, palcowanie, pedalizacja
2) oznakowanie głosu melodycznego funkcjami harmonicznymi	3—5	—	—	—	—	dla gitary, akordeonu itp.
3) opracowanie wyciągu fortepianowego	—	5—10	8—16	9—18	10—20	liczy się według ilości głosów w utworze, z którego dokonuje się wyciągu
4) transkrypcja instrumentalna	6—9	9—18	12—21	—	—	z instrumentu lub zespołu kameralnego na inny instrument lub zespół kameralny
5) instrumentacja (orkiestracja)	—	—	—	14—24	17—28	z instrumentu lub zespołu kameralnego na zespół orkiestrowy
6) aranżacja	—	—	600—1200	900—1800	1200—2400	stawka za cały utwór z zakresu muzyki rozrywkowej lub tanecznej

Załącznik nr 4.

WYSOKOŚĆ NAKŁADÓW PODSTAWOWYCH WYDAWNICTW NUTOWYCH

(w tysiącach egzemplarzy)

1. Fortepian		5. Instrumenty dęte i perkusyjne	
1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	15	1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	5
2) Repertuar pedagogiczny i dziecięcy	10	2) Repertuar pedagogiczny	3
3) Repertuar estradowy:		3) Repertuar estradowy:	
a) klasyczny	5	a) klasyczny	2
b) współczesny	2	b) współczesny	1
4) Repertuar popularny, rozrywkowy, taneczny	10	6. Akordeon, gitara, mandolina	
2. Organy, fisharmonia, klawesyn		1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	15
1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	5	2) Repertuar pedagogiczny i dziecięcy	10
2) Repertuar pedagogiczny	3	3) Repertuar estradowy:	
3) Repertuar estradowy:		a) klasyczny	3
a) klasyczny	3	b) współczesny	2
b) współczesny	2	4) Repertuar popularny, rozrywkowy, taneczny	10
4) Repertuar popularny i rozrywkowy	3	7. Wokalistyka	
3. Skrzypce		1) Repertuar pedagogiczny	3
1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	10	2) Solowy repertuar estradowy:	
2) Repertuar pedagogiczny i dziecięcy	5	a) klasyczny	2
3) Repertuar estradowy:		b) współczesny	1
a) klasyczny	3	3) Chóralny repertuar estradowy:	
b) współczesny	1	a) klasyczny	2
4) Repertuar popularny i rozrywkowy	3	b) współczesny	1
4. Inne instrumenty smyczkowe oraz harfa i lutnia		4) Śpiewniki chóralne	5
1) Szkoły, wprowadki, ćwiczenia	5	8. Umuzykalnienie	
2) Repertuar pedagogiczny	3	1) Podręczniki, ćwiczenia i materiały	15
3) Repertuar estradowy:		2) Repertuar dziecięcy	5
a) klasyczny	2	9. Partytury muzyki orkiestrowej, operowej, koncertowej i kameralnej	
b) współczesny	1	1) Repertuar klasyczny	2
		2) Repertuar współczesny	1

Załącznik nr 5.

ZASADY OBLICZANIA WYNAGRODZENIA

1. Wynagrodzenie za dany utwór oblicza się przez dodanie należności za czas trwania utworu i należności za ilość taktów.
2. Wynagrodzenie za czas trwania utworu oblicza się mnożąc ilość minut przez stawkę minutową; stawka minutowa należy się za każdą rozpoczętą minutę.
3. Wynagrodzenie za ilość taktów oblicza się mnożąc ilość taktów w utworze przez stawkę za jeden takt.
4. Wynagrodzenie za ilustrację muzyczną powstałą w drodze improwizacji oblicza się wyłącznie na podstawie czasu trwania mnożąc podaną w tej rubryce stawkę za minutę przez ilość minut.
5. Wynagrodzenie za muzykę bez podziału taktowego oblicza się mnożąc należność za czas trwania utworu przez 2.
6. Za opracowanie twórcze przysługuje 50%—75% wynagrodzenia przypadającego za skomponowanie oryginalnego utworu tego samego rodzaju; wysokość procentowa ustalana jest w zależności od charakteru opracowania i jego wartości artystycznej.
7. Za instrumentację przysługuje 25%—50% wynagrodzenia przypadającego za skomponowanie oryginalnego utworu w tej samej instrumentacji; wysokość procentu ustalana jest w zależności od charakteru instrumentacji i jej wartości artystycznej.
8. Za sporządzenie wyciągu fortepianowego przysługuje 10%—20% wynagrodzenia przypadającego za skomponowanie utworu w jego oryginalnej instrumentacji; wysokość procentu ustalana jest w zależności od stopnia trudności sporządzenia wyciągu.